

НА ДОЛОНІ ВСЕ ЖИТТЯ

Ловим часто поглядом своїм
І очей не можем відірвать.
Дороге, що в пам'яті живе,
Нам ніяк не хочеться лишать.

Часом навіть в сивій голові
Юні роки ясно ще живуть,
Як дитинство знову не прийде,
Так і їх назад не повернуть.

Часто непомітно дні текли,
Не уміли ми цінити мить,
А тепер назад шляхів нема,
Двічі нам життя вже не прожить.

Знав би, де упасти приведе,
То соломки сам би підстелив,
У народі гірко кажуть так:
– Помилку вже б не повторив.

Та прекрасна, старості пора,
Бо багато є чого згадать,
Як на тій долоні все життя,
Впору суть його тепер пізнать.

І не жаль, що вже не повернеш,

Бо для чого треба вороття?
Як згадати є щось дороге,
То й не соромно свого життя.

Дата написання вірша: 2021-01-04